

Hej!

Vi var tillmötesgående i december -09 då det nya tilldelningsbeslutet trädde i kraft. Vi trodde själva inte att det var försvarbart att vårt barn skulle ha resurs på 100%. Men efter samarbetet med talpedagog X har både vi föräldrar och pedagogerna större förståelse för vad vårt barn kräver. Och i samtal med pedagogerna och med facit i hand vet vi nu att det är det absolut bästa. Därför är det vår största önskan inför höstterminen och kommande år.

Resurstiden ska inte baseras på vad barnet redan kan utan vad det får möjlighet att lära sig. Därför borde inte heller X och vårt barn (och andra barn med särskilda behov) jämföras utifrån sina färdigheter.

Vistelsen på förskolan under vårterminen -10 har i stort sett varit toppen! Vi har ett stort förtroende för personalen, men det är när resursen inte arbetar som vårt barns förskolevistelse brister. Detta är ingenting som beror på pedagogerna utan på hur miljön på förskolan är. Konkurrensen om uppmärksamhet, ljudnivån, tempot, intrycken, sjukdomar, möten, föreläsningar, vikarier. Vårt barns vistelse är sårbar, vid tillfälliga förändringar är det henne det drabbar. Det finns inte möjlighet att möta hennes behov, att möta henne i kommunikationen när man har två vikarier och många barn. Och så ser ju ofta vardagen ut. Därför är resursen ovärderlig.

Vårt barn har förmodligen tre år kvar på förskolan. Många tycker att skillnaderna mellan vanliga barn och barn med DS blir större ju äldre barnet blir. Vi vet inte hur vårt barn kommer att utvecklas, men ju äldre hon blir desto mer finns det att lära. Hennes behov av stöd är konstant. Vår förhoppning är att ni tänker långsiktigt med kontinuitet och kvalitet.

Att ha en resurs är en rättighet. Vårt barn och förhoppningsvis resurs X kommer att vara en kostnad för förskolan tre år till. Det borde underlätta beräkningarna.

Våren 2010 var en provoperiod. Både pedagoger och vi föräldrar tycker av erfarenhet att 100% krävs för att ge vårt barn samma förutsättningar som andra barn får för att tillgodogöra sig kunskap.

Vi vet att detta enbart är en fråga om ekonomi. Och vi ska inte tala om för dig hur du ska sköta ditt arbete. Vår och andra föräldrars erfarenhet är att alltid vara extra tydlig för att våra barn ska få det de har rätt till. Vårt barns färdigheter säger ingenting om den stimulans hennes hjärna kräver för att på bästa sätt sträva efter de mål som förskoleplanen sätter. Det är hennes behov som ska påverka, inte vad hon redan kan.

Skollag (1895:1100)

2 a kap Förskoleverksamhet och skolbarnsomsorg

2 § Alla barn och ungdomar skall, oberoende av kön, geografiskt hemvist samt sociala och ekonomiska förhållanden, *ha lika tillgång till utbildning* i det offentliga skolväsendet för barn och ungdom. Utbildningen skall inom varje skolform vara *likvärdig*, varhelst den anordnas i landet.

Vår kommentar: På förskolan X går det en flicka med DS som är sju år. Hon börjar förskoleklass till hösten -10. Flickan har varit tidig med tal, bokstäver, siffror mm. Nu har hon börjat läsa. Hon har resurs på 100%.

Utbildningen skall ge eleverna kunskaper och färdigheter samt, i samarbete med hemmen, *främja deras harmoniska utveckling* till ansvarskännande människor och samhällsmedlemmar. I utbildningen skall hänsyn tas till elever i behov av särskilt stöd. /.../

Vår kommentar: Vi vet att det är bäst för vårt barn att ha kontinuitet i sin vistelse på förskolan. Det skapar trygghet och förutsättningar för inläring. Rullande schema för resursen och stora grupper ger motsatsen.

Att ha en resurs ger också möjlighet att ”gå undan” till en lugnare miljö, individuellt eller i en mindre grupp. Det är i denna miljö som vårt barn på bästa sätt tillgodoser sig kunskap. I den allmänna miljön är det för många intryck samtidigt att sortera. Pedagogerna har själva påtalat att de inte har möjlighet att ge vårt barn samma stimuli när resursen inte är i gruppen. Den individuella jobbstunden, lekstunden och idag-boken uteblir. Men det viktigaste, de hinner inte samtala och möta henne i *hennes* kommunikationstakt t ex invänta eller avläsa svar/önskemål/behov samt att se henne, innan de blir avbrutna. Hon far runt som en virvelvind som alla andra barn. Skillnaden är att de andra barnens hjärnor hinner följa med. För vårt barn blir det bara ”jobbigt”.

3 § /.../ För bedrivande av förskoleverksamhet och skolbarnsomsorg skall det finnas personal med sådan utbildning eller *erfarenhet att barnens behov av omsorg och en god pedagogisk verksamhet kan tillgodoses*. Barngrupperna skall ha en lämplig sammansättning och storlek. Lokalerna skall vara ändamålsenliga.

Vår kommentar: se ovan och nedan.

Förskoleverksamheten och skolbarnsomsorgen skall utgå från varje barns behov. Barn som av fysiska, psykiska eller andra skäl *behöver särskilt stöd i sin utveckling skall ges den omsorg som deras speciella behov kräver*. Lag (1997:1212).

Vår kommentar: Vi är mycket glada för samarbetet med talpedagog X och specialpedagog X. Vi är också mycket glada över allt som personalen presterar, de är

alla fantastiska och visar en sådan vilja och lust till att stötta vårt barn. Trots detta uppfattar vi att de känner att de inte hinner med för vårt barns bästa. De har själva påtalat att det inte finns en chans att möta vårt barn på samma sätt som resurs X har möjlighet till, då hon får jobba som resurs. Och det är det stödet som de anser att vårt barn behöver t ex alla upprepningar som krävs (både för att lära in och för att tillrättavisa), tiden det tar att kommunicera med vårt barn dvs att genomföra och avsluta en dialog. (Och det är detta som är absolut viktigast att lära sig, att föra dialog.) I en stor grupp förblir vårt barn tyst.

6 § Förskoleverksamhet och skolbarnsomsorg skall tillhandahållas i den omfattning det behövs med hänsyn till föräldrarnas förvärvsarbete eller studier eller *barnets eget behov*.

Vår kommentar: Just nu följer vårt barns timmar på förskolan mammans arbetstid på 75 %. Vi anser inte att vårt barns tid på förskolan ska behöva förlängas för att hon ska få chansen till mer resurstid (om ökad arbetstid nu påverkar). Hon behöver inte mer tid, hon behöver kvalitativ tid.

7 § /.../ Kommunen skall ta skälig hänsyn till *vårdnadshavarens önskemål om omsorgsform* när den erbjuder plats inom förskoleverksamheten eller skolbarnsomsorgen enligt första eller andra stycket.

Lag (1998:352).

Vår kommentar: Vi hade gjort det enkelt för oss om vi satt vårt barn på en resursavdelning för barn med varierad funktionsnedsättning. Men vi anser att vårt barn och hennes funktionsnedsättning inte är ett hinder för att hon ska ha samma möjligheter som andra barn. Särskilt inte när det finns lagar (Skollagen och LSS) som ger henne den rättigheten.